

بررسی میزان شیوع کتوز تحت درمانگاهی و ارتباط آن با بیماری‌های حوالی زایمان در گاوداری‌های شیری اطراف شهرکرد

مهدی سخا^۱، شاهین نجات^{۲*}، شهاب الدین صافی^۳

۱- دانشگاه آزاد اسلامی، واحد علوم و تحقیقات، دانشکده علوم تخصصی دامپزشکی، گروه علوم

درمانگاهی، تهران، ایران

دوره سوم، شماره چهارم، زمستان ۱۳۹۱

صفحات ۲۱۵-۲۲۳

۲- دانشگاه آزاد اسلامی، واحد علوم و تحقیقات، دانشکده علوم تخصصی دامپزشکی، تهران، ایران

۳- دانشگاه آزاد اسلامی، واحد علوم و تحقیقات، دانشکده علوم تخصصی دامپزشکی، گروه علوم

پایه، تهران، ایران

*تویین‌نامه مسئول: shndfa@yahoo.com

چکیده

این مطالعه با هدف تعیین فراوانی کتوز تحت بالینی و ارتباط آن با بیماری‌های حوالی زایمان در گاوداری‌های شیری اطراف شهرکرد، انجام شد. به این منظور، به صورت تصادفی از ۲۰۳ رأس گاو شیری چند شکم زاییده (۲ تا ۹ شکم) از ۱۰ مزرعه پرورش گاو شیری، نمونه خون اخذ گردید. از آنجایی که زمان خطر احتمالی وقوع کتوز در طول ۲ تا ۵ هفته بعد از زایمان است، نمونه‌ها، یک هفته بعد و سه هفته بعد از زایمان گرفته شد. در مورد هر گاو تحت مطالعه، از ۳ هفته قبل تا ۳ ماه بعد از زایمان، اطلاعات مربوط به بیماری‌های حوالی زایمان از جمله تب شیری، تورم رحم، تورم پستان، کتوز بالینی، جابجایی شیردار، جفت‌ماندگی، سخت‌زایی، پنومونی و لکگش در برگه اطلاعات جداگانه، یادداشت گردید.

در نمونه‌های خون، میزان بتا-هیدروکسی بوتیرات و گلوکز با استفاده از دستگاه اتوآلایزر اندازه گیری و سپس با استفاده از آزمون‌های آماری، میزان شیوع کتوز بالینی و تحت بالینی و ارتباط بین مقادیر خونی بتا-هیدروکسی بوتیرات اندازه گیری شده به عنوان شاخص اصلی شناسایی کتوز و رخداد بیماری‌های حوالی زایمان، مورد ارزیابی قرار گرفت.

در مطالعه حاضر، شیوع کتوز تحت بالینی با نقطه برش ۱۲۰۰ میکرومول بر لیتر از بتا-هیدروکسی بوتیرات در جمعیت مورد مطالعه، به ترتیب در یک هفته قبل ۰/۹۸ درصد، دو هفته بعد از زایمان ۹/۸ درصد و سه هفته بعد از زایمان ۱۳/۷۹ درصد به دست آمد. همچنین مشخص گردید که بین بیماری کتوز و وقوع جابجایی شیردار، تورم رحم و تورم پستان ارتباط وجود دارد ($p < 0.05$) و میزان خطر بروز آنها در صورت وجود کتوز به ترتیب ۹/۷۴، ۴/۲۶ و ۶/۶۴ برابر می‌شود.

واژه‌های کلیدی: کتوز بالینی و تحت بالینی، بیماری‌های حوالی زایمان، خسارات اقتصادی، شهرکرد- ایران

JOURNAL OF VETERINARY CLINICAL RESEARCH

J.Vet.Clin.Res 3(4)215-223, 2013

The prevalence of subclinical ketosis in dairy farms and its relation to periparturient disorders in city of shahrekord

Sakha, M.¹, Nejat, S.^{2*}, Safi, S.³

1- Department of Clinical Sciences, Faculty of Specialized Veterinary Science, Science & Research Branch, Islamic Azad University, , Tehran, Iran.

2 Faculty of Specialized Veterinary Science, Science & Research Branch, Islamic Azad University, Tehran, Iran.

3- Department of Clinical Pathology, Faculty of Specialized Veterinary Science, Science & Research Branch, Islamic Azad University, Tehran, Iran

* Corresponding author: shndfa@yahoo.com

Abstract

This study was carried out to determine the prevalence of subclinical ketosis and relation to periparturient disorders in dairy farm in Shahr-e-kord. A total 203 multiparous Holstein cows (parity 2-9) were randomly selected from 10 commercial dairy herds. Since the likely risk time for occurrence of ketosis is during 2-5 weeks after parturition, the blood samples were taken wk 1 before calving and at wk 2 and 3 after calving. From 3 weeks before calving to 3 months after calving, peripartum diseases informations including milk fever, metritis, mastitis, clinical ketosis, displaced abomasum, retained placenta, dystocia, pneumonia and lameness were gathered in data sheet form. Beta-hydroxy butyrate and glucose were measured in serum by using automated analyzer and statistical analysis was performed to investigate the prevalence of ketosis (clinical and subclinical) and related periparturient diseases. In this study, the prevalence of subclinical ketosis, using cut-off 1200 $\mu\text{mol/lit}$ of beta-hydroxy butyrate was 0.98 in wk 1 before, 9.8 in wk 2 and 13.79 percent in wk 3 after parturition respectively. It was shown that there is a significant correlation between subclinical ketosis and left displacement of abomasum, metritis and mastitis ($p < 0.05$), separately so that the odds ratio of each disease was 9.74, 4.26 and 6.64 respectively.

Key words: ketosis, Prevalence, Periparturient disease, Economic losses, Shahr-e-kord, Iran

مقدمه

اهمیت بوده و این در حالی است که کارشناسان، مهمنترين بیماری صنعت پرورش گاو شیری که می‌تواند خسارات اقتصادی قابل توجهی به این بخش تحمل کند را کتوز می‌دانند.

از طرف دیگر نتایج مطالعات متعدد نشان داده است که بیماری کتوز چه به شکل بالینی و چه تحت بالینی، می‌تواند پیش زمینه ایجاد دیگر بیماری‌ها باشد(۱۵۸,۷). در این مطالعه نیز کوشش برآن بوده تا ضمن بررسی میزان فراوانی کتوز بالینی و تحت بالینی، ارتباط آن با برخی بیماری‌های عفونی و غیرعفونی حوالی زایمان سنجیده شود.

مواد و روش کار

حیوانات: در کل ۲۰۳ رأس گاو شیری هولشتاین چند شکم زائیده (۲ تا ۹ شکم) و پرتوولید (بیش از ۸۰۰۰ کیلوگرم در ۳۰۵ روز) به مدت ۵ ماه (اسفند ۸۶ تا تیر ۸۷) به صورت تصادفی از ۱۰ مزرعه پرورش گاو شیری که در مجموع ۳۸۰۰ رأس بودند، مورد مطالعه قرار گرفتند.

جمع آوری نمونه‌ها: از هر رأس گاو یک نمونه خون از ورید و داج با استفاده و نوجکت خلاء دار بدون ماده ضد انعقاد به حجم ۱۰ میلی لیتر در ۳ نوبت (یک هفته قبل، دو هفته بعد و سه هفته بعد از زایمان) اخذ و بلافصله در دور ۲۰۰۰ به مدت ۲۰ دقیقه سانتریفیوژ و سرم آنها در کثار یخ به آزمایشگاه منتقل و تا زمان انجام آزمایشات در ۲۰ درجه سانتی گراد، فریز گردید. در صورت همولیز شدن نمونه‌های سرم، تکرار نمونه گیری انجام می‌گردید. در تمام مزارع جیره TMR بود که به صورت آزادانه در اختیارشان قرار می‌گرفت.

پس از جمع آوری تمام نمونه‌ها، آزمایشات مربوط به اندازه گیری غلاظت بتا-هیدروکسی بوتیرات و گلوکز با استفاده از دستگاه انوانالایزر BT-3000 به ترتیب با استفاده از کیت‌های Randox و پارس آزمون صورت گرفت.

از طرف دیگر در طول ۳ هفته قبل تا ۳ ماه بعد از زایش، ثبت

به طور کلی عور از مراحل آخر آبستنی و شیروواری، دستگاههای مختلفی از بدن گاو را متأثر کرده و به مبارزه فرا می‌خواند. در واقع، طی این مراحل بسیاری از تغییرات فیزیولوژیک، متابولیک و اندوکرین به منظور تطابق و سازگاری با زایمان و تولید شیر در بدن دام به وجود می‌آید که اگر مدیریت تغذیه‌ای برای پشتیبانی از این مبارزه به حد کفایت کارآمد نباشد، طیف وسیعی از عوارض تهدید کننده سلامتی، اتفاق خواهد افتاد(۱۵,۴).

بیماری کتوز با افزایش غیر طبیعی اجسام کتونی استواستیک اسید، استون و بتا-هیدروکسی بوتیریک اسید در بافتها و مایعات بدن مشخص می‌شود. کتوز اولیه خودبخودی یک اختلال متابولیکی است که ناشی از موازنۀ منفی انرژی در اوایل دورۀ شیردهی، کاهش گلوکز خون و کبد (کاهش گلیکوژن) و افزایش جابجایی چربی که منجر به افزایش تجمع اجسام کتونی می‌گردد، می‌باشد. محققین عقیده دارند که درجه معینی از کتوز در شرایط طبیعی در نشخوارکنندگان وجود دارد و حیوان مبتلا به آن در نهایت یک طیف متابولیکی طبیعی است. هنگامی کتوز به صورت بیماری ظاهر می‌یابد که جذب و تولید اجسام کتونی بیش از مصرف آن، به عنوان منع انرژی نشخوارکنندگان باشد که در نهایت، منجر به افزایش اجسام کتونی و اسیدهای چرب غیر استریفه و کاهش گلوکز خون می‌گردد(۶,۱۷).

این بیماری به همراه سایر عوارض دیگر در طول دورۀ زمانی اندکی قبل از گوساله زایی تا رسیدن به مرحلۀ حداکثر شیروواری، از فراوانی نسبتاً بالایی برخوردارند؛ در واقع بیشتر بیماری‌های حوالی زایمان مثل کتوز، تب شیر، جفت ماندگی و جابجایی شیردان در دو هفته اول بعد از زایمان اتفاق می‌افتد. بیماری‌های عفونی مثل تورم پستان و تورم رحم نیز به صورت بالینی در این دورۀ زمانی ظاهر شده که در واقع نتیجه کاهش عملکرد سیستم ایمنی حیوان است(۱۰). اطلاعات موجود در مورد میزان شیوع کتوز، بسیار حائز

نتایج

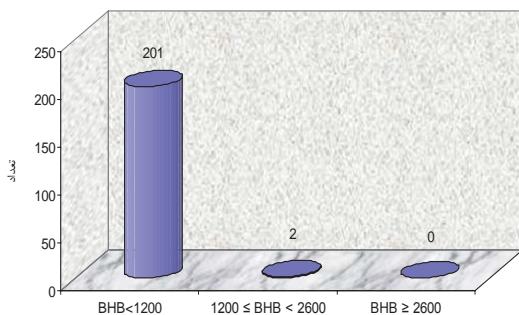
در مجموع در ۶۰۶ نمونه خون (۲۰۲ رأس گاو در سه مرحله به صورت تعقیبی)، مقادیر بتا-هیدروکسی بوتیرات و گلوکز اندازه گیری شد. مطابق با جدول ۱، میانگین مقدار بتا-هیدروکسی بوتیرات در یک هفته قبل از زایمان، بسیار کمتر از دو هفته و سه هفته بعد از زایمان است؛ در واقع تفاوت معنی دار بین مقادیر میانگین بتا-هیدروکسی بوتیرات مرحله اول با مرحله دوم و سوم وجود دارد ($p < 0.05$). همین روند به طور معکوس در مورد گلوکز صادق است؛ یعنی میانگین مقدار آن در یک هفته قبل از زایمان، بیشتر از دو هفته بعد و سه هفته بعد از زایمان است. در این مورد نیز تفاوت معنی دار بین مقادیر میانگین گلوکز مرحله اول با مرحله دوم و سوم وجود دارد ($p < 0.05$).

دقیق رکوردهای سلامتی و معاینه بالینی نیز به صورت روزانه با کمک دامپزشک و تکنسین‌های هر گاوداری انجام می‌شد. آزمون‌های آماری: آنالیزهای آماری با استفاده از نرم افزار کامپیوتری SAS و زیر برنامه‌های Correlation، Regression و GLM با سطح معنی دار $p < 0.05$ انجام گرفت.

بررسی ارتباط بین غلظت‌های گلوکز و بتا-هیدروکسی بوتیرات سرم با استفاده از مدل آماری همبستگی پیرسون (Pearson correlation) انجام شد. آزمون مریع کای (Chi-square) نیز به منظور بررسی ارتباط بین مقادیر خونی بتا-هیدروکسی بوتیرات بالاتر از نقطه برش با بیماری‌های حوالی زایمان (از جمله تب شیر، لنگش، جابجایی شیردان به چپ، تورم پستان، تورم رحم، جفت ماندگی، سخت زایی و پنومونی)، مورد استفاده قرار گرفت.

جدول ۱ - میانگین تغییرات بتا-هیدروکسی بوتیرات، گلوکز سرم و نمره وضعیت بدنی در یک هفته قبل، دو هفته بعد و سه هفته بعد از زایمان

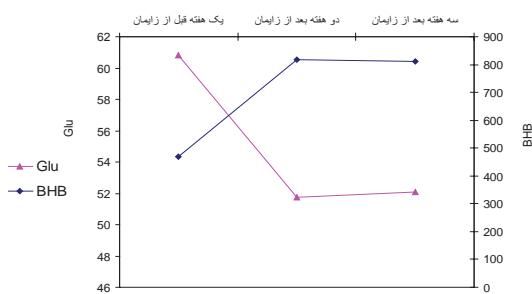
سه هفته بعد از زایمان	دو هفته بعد از زایمان	یک هفته قبل از زایمان	
$811/24 \pm 39/20$	$817/97 \pm 46/73$	$469/24 \pm 10/96$	بتا-هیدروکسی بوتیرات (میکرومول بر لیتر)
$52/21 \pm 0/02$	$51/76 \pm 0/81$	$60/80 \pm 0/72$	گلوکز (میلی گرم بر دسی لیتر)

نحوه ۱- تعداد موارد سالم (BHB > ۱۲۰۰) و مبتلا به کتوز بالینی (BHB ≥ ۲۶۰۰) و تحت بالینی (۱۲۰۰ ≤ BHB < ۲۶۰۰) در یک هفته قبل از زایمان

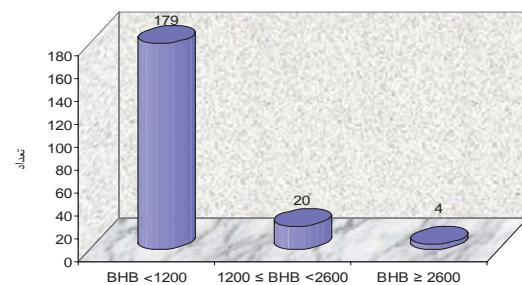
مطابق با پیشنهاد برخی محققین، غلظت‌های ۲۶۰۰ و ۱۲۰۰ میکرومول بر لیتر از بتا-هیدروکسی بوتیرات به ترتیب به عنوان نقطه برش شروع کتوز بالینی و تحت بالینی در نظر گرفته شد (۱۸)؛ بنابراین تعداد و شیوع موارد کتوز بالینی و تحت بالینی مطابق با نمودارهای ۱، ۲ و ۳ به ترتیب در یک هفته قبل $0/98$ و درصد، دو هفته بعد $1/97$ و درصد و سه هفته بعد از زایمان $1/4$ و درصد، به دست آمد. همچنین تعداد موارد بالینی کتوز در هفته دوم بیشتر از هفته سوم و بر عکس به طور معنی دار، تعداد موارد کتوز تحت بالینی در هفته سوم بیشتر از هفته دوم بود ($p < 0.05$).

بررسی میزان شیوع کتوز تحت درمانکاهی و ارتباط آن با بیماری‌های حوالی زایمان در گاوداری‌های شیری اطراف ...

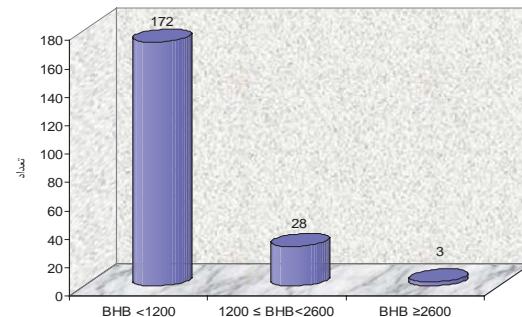

نمودار ۴ - منحنی تغییرات میانگین بتا-هیدروکسی بوتیرات و گلوکز سرم در یک هفته قبل، دو هفته بعد و سه هفته بعد از زایمان

همان طور که در نمودار ۴ مشاهده می‌شود روند تغییرات بتا-هیدروکسی بوتیرات و گلوکز در یک هفته قبل، دو هفته بعد و سه هفته بعد از زایمان به صورت عکس بوده و در نوع خود قابل توجه است. در واقع پاتوزنر این بیماری که به نوعی مربوط به کاهش گلوکز خون می‌باشد، از این نمودار قابل استنباط است.

نمودار ۱- تعداد موارد سالم ($BHB > 1200$) و مبتلا به کتوز بالینی ($BHB \geq 2600$) و تحت بالینی ($1200 \leq BHB < 2600$) در دو هفته قبل از زایمان

نمودار ۱- تعداد موارد سالم ($BHB > 1200$) و مبتلا به کتوز بالینی ($BHB \geq 2600$) و تحت بالینی ($1200 \leq BHB < 2600$) در سه هفته قبل از زایمان

جدول ۲- میانگین غلظت بتا-هیدروکسی بوتیرات مرتبط با کتوز تحت بالینی ($BHB \geq 1200$), با بیماری‌های جابجایی شیردان، تورم رحم و تورم پستان در هفته سوم بعد از زایمان

تورم پستان	تورم رحم	جابجایی شیردان	کتوز
به چپ		مبتلا	تحت بالینی
$1355/33 \pm 186/65^*$	$2003/71 \pm 164/22^*$	$1531/85 \pm 176/54^*$	
$792/75 \pm 83/02$	$787/73 \pm 81/43$	$758/16 \pm 85/08$	سالم

* $p < 0.05$

با توجه به وجود ارتباط بین کتوز و وقوع بیماری‌های جابجایی شیردان به سمت چپ، تورم رحم و تورم پستان می‌توان در مورد هر کدام میزان خطر نسبی (odds ratio) را با کمک مربع کای، محاسبه نمود. در واقع خطر نسبی نشان می‌دهد که کتوز، احتمال بروز این بیماری‌ها را چند برابر خواهد کرد.

برای به دست آوردن ارتباط بین رخداد کتوز و سایر بیماری‌های زایمان از آزمون آماری مربع کای استفاده گردید. شایان ذکر است که به دلیل کم بودن تعداد موارد کتوز در هفته دوم، موارد این بیماری در هفته سوم، ملاک سنجش این ارتباط در نظر گرفته شد.

بر طبق نتایج به دست آمده که در جدول ۲ نیز نمایش داده شده است، تنها بین رخداد کتوز با موارد جابجایی شیردان به چپ، تورم رحم و تورم پستان ارتباط معنی دار وجود دارد ($p < 0.05$).

جدول ۳- محاسبه خطر نسبی کتوز در ایجاد برخی از بیماری‌های مرتبط با آن

P-value	خطر نسبی	بیماری
P<0.003	۹/۷۴	جابجایی شیردان به چپ
P<0.006	۴/۲۶	تورم رحم
P<0.002	۶/۶۴	تورم پستان

شده است (۱۸). بیشترین شیوع این بیماری، به خصوص نوع تحت بالینی آن از هفته دوم تا پنجم بعد از زایش است (۱۸). در این مطالعه نیز بیشترین وقوع کتوز تحت بالینی در هفته سوم بعد از زایش بود. از طرفی، همچنان که منحنی میانگین مقادیر بتا-هیدروکسی بوتیرات سرم از یک هفته قبل تا سه هفته بعد از زایمان، روند صعودی را طی می‌کرد، بالعکس منحنی میانگین گلوكز دارای شبیه نزولی بود. البته این نکته حائز اهمیت است که بر طبق برخی مطالعات، اندازه گیری گلوكز شاخص قابل اطمینانی برای تشخیص کتوز تحت بالینی نخواهد بود (۱۱).

به دلیل پامدهای اقتصادی ناشی از کتوز، تعیین گاوها مبتلا به شکل بالینی و تحت بالینی بیماری حائز اهمیت فراوانی است و نتایج حاصل از برخی آزمون‌های تشخیصی در کنار معاینات بالینی می‌تواند به منظور بهبود عملکرد مدیریتی و پیشگیری از آن مورد استفاده قرار گیرد؛ بدین منظور، اندازه گیری بتا-هیدروکسی بوتیرات در سرم یا پلاسمما به عنوان آزمون طلایی برای تشخیص این بیماری،

بحث و نتیجه گیری
کتوز، بیماری تولید در صنعت مدرن دامپروری است که می‌تواند به هر دو شکل بالینی و تحت بالینی باعث خسارات اقتصادی در مزارع پرورش گاو شیری باشد. در بعضی شرایط بیماری غیر قابل برگشت بوده و حیوان از بین خواهد رفت ولی ضرر اقتصادی اصلی این بیماری مربوط به کاهش تولید بوده و ممکن است حتی بعد از بهبودی، رسیدن به تولید اولیه اتفاق نیافتد (۱۷).

در مطالعه حاضر، شیوع کتوز بالینی و تحت بالینی به ترتیب دریک هفته قبل ۰ و ۰/۹۸ درصد، دو هفته بعد ۱/۹۷ و ۹/۸ درصد و سه هفته بعد از زایمان ۱/۴ و ۱۳/۷۹ درصد به دست آمد. گزارشات مختلفی از میزان شیوع این بیماری در کشورهای مختلف وجود دارد. میزان شیوع کتوز تحت بالینی در کانادا ۱۶/۴٪ (۸)، در هلند ۱۴٪ (۱۰)، و در ایران ۱۴/۴٪ (۱۸) گزارش شده است. به طور کلی محدوده بین ۱۴/۱ تا ۱۴/۶ درصد را برای کتوز تحت بالینی در دو ماه ابتدای شیرواری در نظر می‌گیرند ولی شیوع بالای ۳۴٪ نیز گزارش

بررسی میزان شیوع کتوز تحت درمانکاهی و ارتباط آن با بیماری‌های حوالی زایمان در گاوداری‌های شیری اطراف ...

بیماری دیگری که در این مطالعه، ارتباط معنی دار با موارد وقوع کتوز تحت بالینی داشت، جابجایی شیردان به سمت چپ بود($p<0.05$)، این یافته با مطالعات Cameron و همکاران (1998)، Duffield و همکاران (1998) و Geishauser، McLaren و همکاران (1997)، LeBlank و همکاران (2005)، McLaren و همکاران (2006) و Sen و همکاران (2006) مطابقت داشت (۱۹ و ۱۵، ۱۲، ۷، ۴)؛ درواقع در این تحقیق با حضور کتوز تحت بالینی، احتمال بروز جابجایی شیردان متعاقب آن، ۹/۷۴ برابر می‌شد (جدول ۳). با وجود اینکه در تحقیقات دیگر رقم به دست آمده کمتر بوده است ولی این موضوع که کتوز می‌تواند فاکتور خطر بالقوه برای بروز جابجایی شیردان به سمت چپ باشد، در تمام این مطالعات به تأیید رسیده است(۶).

جابجایی شیردان یکی از مشکلات رایج در گاوهای شیری، در اوایل شیرواری است. علاوه بر هزینه مستقیم درمان، گاوهای مبتلا حداقل در یک دوره زمانی کوتاه، شیر کمتری نیز تولید خواهد کرد و ممکن است حتی منجر به حذف دام گردد(۱۲). بررسی گزارشات منتشر شده در ایالات متحده و کانادا نیز نشان داده است که وقوع جابجایی شیردان به چپ در دهه اخیر افزایش یافته و از ۱ تا ۲ درصد به ۵ تا ۷ درصد رسیده است(۱۲). مطالعات متعدد نشان داده است که دوقلوزایی، سخت زایی، تب شیر، جفت ماندگی، تورم رحم و به خصوص کتوز، همگی می‌توانند به عنوان فاکتور خطر برای جابجایی شیردان به سمت چپ به حساب آیند. در این رابطه مواردی مثل تغذیه و مدیریت آن به خصوص در دوره انتقالی می‌تواند، حائز اهمیت باشد. در واقع؛ قبل و بعد از زایش متابولیتها بیکه به طور معنی دار ارزش پیشگویی برای جابجایی شیردان به سمت چپ را دارند، بتا-هیدروکسی بوتیرات و اسیدهای چرب غیراستریفه بوده که در واقع؛ شاخص‌هایی جهت تخمین وقوع بالанс منفی انرژی به حساب می‌آیند(۱۲).

با توجه به یافته‌های این تحقیق و نظر به مطالعات گذشته،

استفاده می‌گردد (۱۸).

کتوز تحت بالینی در گاوان شیری با مشخصه حضور مقادیر بیش از حد اجسام کتونی در گردش خون، بدون حضور علامت بالینی شناخته می‌شود. غلظت‌های آستانه‌ای از بتا-هیدروکسی بوتیرات سرم که برای شروع کتوز تحت بالینی استفاده می‌شود دامنه نوسانی از ۱۰۰۰ تا ۱۴۰۰ میکرومول بر لیتر را شامل می‌شود. پیش از این کتوز تحت بالینی، با استفاده آزمون‌هایی که استواتات و استون را در شیر و ادرار ردیابی می‌کردند، تشخیص داده می‌شد. این آزمون‌ها عموماً دارای حساسیت، ویژگی و یا حساسیت و ویژگی ضعیف هستند. برای تشخیص کتوز تحت بالینی، Borchardt، Staufenbiel و Staufenbiel اندازه گیری بتا-هیدروکسی بوتیرات و اسیدهای چرب غیر استریفه با حجم نمونه معادل ۱۰ گاو از هر گله را مناسب معرفی نمودند(۱).

از سویی دیگر، این بیماری باعث افزایش میزان وقوع سایر بیماری‌های حوالی زایمان هم خواهد شد. هر دو مورد کتوز بالینی و تحت بالینی می‌توانند با رخداد بیماری‌های تورم رحم و تورم پستان در ارتباط باشند. مطالعات نشان داده است که افزایش اجسام کتونی به شدت سیستم ایمنی را متأثر کرده و کفايت عملکردی آن را کاهش می‌دهد؛ در واقع، اجسام کتونی بر روی گلوبول‌های سفید اثر گذاشته و به طور غیر مستقیم، سیستم ایمنی بدن را متأثر می‌نمایند(۱۷). در مطالعه حاضر نیز بین کتوز تحت بالینی و رخداد بیماری‌های تورم پستان و تورم رحم متعاقب آن، ارتباط معنی دار به دست آمد($p<0.05$)، این یافته با مطالعات Duffield و همکاران (1998) و McLaren و همکاران (2006) هم خوانی دارد. آنالیز آماری داده‌ها در این تحقیق نشان داد که با حضور کتوز تحت بالینی، احتمال بروز تورم رحم و تورم پستان به ترتیب ۴/۲۶ و ۶/۶۴ برابر خواهد شد(جدول ۳). همان طور که گفته شد این مسئله به دلیل تأثیر مستقیم اجسام کتونی بر روی سلول‌های سیستم ایمنی است؛ که در مطالعات مختلف به اثبات رسیده است(۱۵ و ۱۳، ۴).

References

- 1- Borchardt S and Staufenbiel R. (2012) Evaluation of the use of nonesterified fatty acids and β -hydroxybutyrate concentrations in pooled serum samples for herd-based detection of subclinical ketosis in dairy cows during the first week after parturition. *J Am Vet Med Assoc.* 240(8):1003-11.
- 2- Dann H.M., Morin D.E., Bollero G.A., Murphy M.R and Drackley J.K. (2005) Prepartum intake, posrpartum induction of ketosis, and periparturient disorders affect the metabolic status of dairy cows. *J Dairy Sci.* 88: 3249-3264.
- 3- Duffield T.F. (2000) Subclinical ketosis in lactating dairy cattle. *Vet Clinic North Am Food Anim Pract.* 16: 231-253.
- 4- Duffield T.F., Sandals D., Leslie K.E., Lissemore K., McBride B.W., Lumsden J.H., Dick P and Bagg R. (1998) Efficacy of monensin for the prevention of subclinical ketosis in lactating dairy cows. *J Dairy Sci.* 81: 2866-2873.
- 5- Fourichon C., Seegers H., Bareille N and Beaudeau F. (1999) Effects of disease on milk production in the dairy cow: a review. *Prev Vet Med.* 41: 1-35.
- 6- Geishauser T., Leslie K and Duffield T. (2000) Metabolic aspects in the etiology of displaced abomasum. *Vet Clin North Am Food Anim Pract.* 16: 255-265.
- 7- Geishauser T., Leslie K., Duffield T and Edge V. (1997) Evaluation of aspartate transaminase activity and beta-hydroxybutyrate concentration in blood as tests for prediction of left displaced abomasums in dairy cows. *Am J Vet Res.* 58(11): 1216-20.
- 8- Geishauser T., Leslie K., Kelton D and Duffield T.F. (1998) Evaluation of five cowside tests for use

بدون تردید کتوز مهمترین بیماری صنعت پرورش گاو شیری است که می‌تواند خسارات اقتصادی قابل توجهی را به این بخش تحمیل کند. صرفنظر از کاهش تولید و هزینه‌های درمان در هر دو فرم بالینی و تحت بالینی، این بیماری می‌تواند زمینه ساز وقوع بسیاری دیگر از اختلالات در دوره زمانی حوالی زایمان و ضررها اقتصادی ناشی از آنها گردد؛ در چنین شرایطی بهترین راه برای پیشگیری از خسارات ناشی از این بیماری، ارائه راهکارهایی عملی در جهت جلوگیری از رخداد بیماری است که مستقیماً مربوط به مدیریت تغذیه در مزارع پرورش گاو شیری می‌شود بنابراین باید با اندازه گیری غلط‌های اسیدهای چرب غیراستریفه و بتا-هیدروکسی بوتیرات پلاسمای زمان وقوع بیماری را پیش بینی نمود و با اتخاذ تدابیر مدیریتی نظیر مدیریت تغذیه قبل و بعد از گوساله زایی، پرهیز از تغییرات ناگهانی غذایی، به حداقل رساندن استرس‌های دوره انتقالی، حفظ نمره وضعیت بدنی در حد مطلوب و پرهیز از تغییرات شدید آن در دوره انتقالی، پایش گاوهای تازه زا و شناسایی سریع بیماری‌ها و غیره، از بروز بیماری کتوز جلوگیری نمود.

- with milk to detect subclinical ketosis in dairy cows. J Dairy Sci. 81, 438-443.
- 9- Hagnestam C., Emanuelson U and Berglund B. (2007) Yield losses associated with clinical mastitis occurring in different weeks of lactation. J Dairy Sci. 90: 2260-2270.
- 10- Jorritsma R., Baldee S.J.C., Schukken Y.H., Wensing T and Wentink G.H. (1998) Evaluation of a milk test for detection of subclinical ketosis. Veterinary Quarterly. 20: 108-110.
- 11-Asl A.N., Nazifi S., Ghasrodashti, A.R., Olyaei, A. (2011) Prevalence of subclinical ketosis in dairy cattle in the Southwestern Iran and detection of cutoff point for NEFA and glucose concentrations for diagnosis of subclinical ketosis. Prev Vet Med. 100(1):38-43.
- 12- LeBlank S.J., Leslie K.E and Duffield T.F. (2005) Metabolic predictors of displaced abomasums in dairy cattle. J Dairy Sci. 88: 159-170.
- 13- Mallard B.A., Dekkers J.C., Ireland M.J., Leslie K.E., Sharif S., Lacey Vankampen C., Wagter L and Wilkie B.N. (1998) Alteration in immune responsiveness during the periparturient period and its ramifications on dairy cow and calf health. J Dairy Sci. 81: 585-595.
- 15- Mc Laren C.J., Lissemore K.D., Duffield T.F., Leslie K.E., Kelton D.F., Grexton B. (2006) The relationship between herd level disease incidence and a return over feed index in Ontario dairy herds. J Dairy Sci. 47(8): 767-773.
- 16- Mc Laren C.J., Lissemore K.D., Duffield T.F., Leslie K.E., Kelton D.F., Grexton, B. (2005) The association of herd milk production and management with a return over feed index in Ontario dairy herds. J Dairy Sci. 88: 419-425.
- 17- Radostits O.M., Gay C.C., Blood D.C., Hinchcliff K.W., Constable P.D. (2007) Veterinary Medicine, A text book of the disease of cattle, sheep, pigs, goats and horses. 10th ed. Saunders Elsevier, Edinburg. pp: 1661-1668.
- 18- Sakha M., Ameri M., Sharifi H., Taheri I. (2007) Bovine subclinical ketosis in dairy herds in Iran. Veterinary Research Communications. 31: 673-679.
- 19- Sen I., Ok M., Coskun A. (2006) The level of serum ionized calcium, aspartate aminotransferase, insulin, glucose, beta-hydroxybutyrate concentrations and blood gas parameters in cows with left displacement of abomasum. Pol J Vet Sci. 9(4): 227-32.